Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8268
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

in praejudicium alterius, potest enim responderi id locum non habere, quando pars publica causa e secundum Jus ~~rei~~ quid constituitur in fanore supremae Jurisdictionis h. e., hoc est vt ar. restatio e vi facti inter immediatos qui solum Imperatorem in personalib: competentem Judicem habent, tollatur, sed etsi ita non esset, tamen non satis apparet hoc casu quid praejudicetur Duo in Jurisdictione, e Duo rone satis bonorum in propria cu Jurisdictionem cognoscendi non habeat, Hec ex Jure aut rone Dominium manum dirigere pot. (Cut loquuntur DD.) subditis eis casib:, quo controuersia est inter ipsos, Hec admittenda vox quia dicitur potentiores Dominos posse sibi in Jure suo, h. e. quod putant esse suum manum tenere propria ~~manu~~ auctoritate, quia id forte in certis & notoriis concedendum alias nec Juris nec rationes aut honestatis esset ratio, Et in specie hic non praejudicatum, quia in r. 4. e. s. punctis certum est locum habere, vir Juris. tmis, Ergo ubi jus commune habet locum ibi non potest esse praejudicium ~~pretium~~ considerabile ~~praejudicium~~, si vi facti tantum